

aut montibus istis Amorrhæos habitasse?) Cùm potius in isto loco collocandi esent montes Seir, quos Israëlitæ dicuntur longo tempore circuivisse, donec venirent in Ælath & Asiongaber, Deuter. xi. v. 1, 8.

Quarto; non levitur ab eo peccatum, quòd *Idumæam tam exiguis finibus circumscriperit*, cuius longitudine sit juxta montes *Australes terræ promissæ*, ab Oriente ferè in Occidentem; Cùm ejus longitudine potius statuenda esset à Septentrione in Austrum, à à montibus videlicet illis, qui eam à Chananide seu terrâ promissâ dirimebant, usque ad mare rubrum, seu Sinum Arabicum: quandoquidem constet è Scriptura, Ælath & Asiongaber, quæ erant ad mare rubrum, fuisse in Idumæa, ex Deuter. xi. v. 8. & 3 Reg. ix. v. 26. & 2 Paral. viii. v. 17. quod nullo modo exprimit *Adrichomii chorographica tabula*.

Quintò; egregiè in hac re hallucinatus est *Adrichomius*, quod *Amalecitarum sedem, juxta mare rubrum ultra Ælath & Asiongaber constitutam*; Cum satis è Scriptura constet, Amalecitas habitasse in confinio Idumæorum; atque in montibus, qui Judæam & terram promissam ab Austro terminabant, juxta Cadesbarne. Num. xiv. v. 43, 45. Hinc factum est, ut tanto studio conati sint Amalecitas avertere Israëlitas à suis finibus, ne per illos in Chananæam conarentur irrumpere, Exod. xvii. & Saul rex factus tam facili negotio ad Amalecitas penetraverit, ut eos deleret & exterminaret. Adde, satis liquere, non posse ibi Amalecitarum sedem constitui, ubi eam statuit *Adrichomius*, si, uti paulo ante dixi, Idumæi à Judææ extremis montibus adusque mare rubrum pertigerint; quandoquidem ipse addat *Amalecitas à sua regione in Egyptum usque extendi*: quod fieri non potuit Idumæis medium tenentibus, nisi forte fingat Idumæorum fines fuisse interruptos hinc & inde, Amalecitis sepe per medium insinuantibus. Ex quo & illud colligo non rectè *Hevilam trans Idumæos ad Orientem* ab eodem *Adrichomio* constitui, sed potius ejus situm cis Idumæam, ad ejus videlicet Occidentem, statuendum esse, à qua Hevila usque ad Sur describitur in Scriptura tam Amalecitarum, quam Ismaëlitarum in deserto sedes & habitatio.

Sexto; ut ea, quæ ad fines & extremos limites terræ promissæ, absolvamus, non rectè *Adrichomius à Septentrionali parte ejus extreum limitem cis Jordanem* statuit Libanum montem, prout ab Antilibano condistinguatur, si ferè in iisdem limitibus Borealis conjungendo Antilibanum, quem mari mediterraneo vicinorem facit. Etsi enim mons ille, qui Libanus appellatur, latiore significatione possit tam Libanum, quam Antilibanum comprehendere, & in Scriptura passim Libanus appelleatur, qui terram promissam à Boreali latere proximè claudit; ex *Ptolemæo* tamen & aliis Geographis, qui Libanum & Antilibanum condistinguunt, non dubium est, cum montem, qui terram promissam à Boreali plaga claudit, totum esse Antilibanum, nec Libanum propriè dictum, prout ab Antilibano condistinguatur, terram promissam contingere, vel in ejus terminis esse: unde cum de hisce terræ promissæ terminis sermo est, Septuaginta Interpretes semper pro eo, quod in Hebræo est *לבנון Lebanon*, & in versione nostra *Libanus* dicitur, *Antilibanum* dicunt: Libanus verò ita à parte Aquilonari Antilibani constituendus est, ut ferè parallelus sit Antilibano. Ferè dixi, quia modica est inclinatio, magisque ad Antilibanum accedit, quā parte Orientem spectat. Inter hos autem duos montes magna Cœlestiæ pars includitur.

Septimò; de *Eleutherio fluvio* illud fateor incertius

ex auctoribus est, ubi ejus fontes sint collocandi, cùm fontium *Ptolemæus* non meminerit, & de hujus fontibus valdè inter se auctores dissentiant. *Bertius* autem & *Villanova* in Ptolemaicis tabulis ejus fontes repónant à parte *Aquilonari montis Libani Antilibano oppositi*. *Maginus* ejusdem fontes à regione trans *Jordanina juxta Bosor vel Bosram*, quæ *Antilibano ad Austrum* est, accersit. *Adrichomius* ex ipso *Antilibano à parte ejusdem Australi*, cum quo malim sentire propter Scripturæ locum, qui habetur i Machab. xii. v. 30. ubi copiae regis *Demetrii*, quæ in *Amathite* regione versabantur, una nocte fugientes *Jonathan transgredientur Eleutherum*, ita ut ob hanc causam Jonathas insequens eas non potuerit comprehendere; si autem ultra montem Libanum fuisse Eleutheri fluminis fontes, non potuissent tam citò fuisse hujus fluminis alveum prætergressi, cùm ex *Amathite* regione ad ea *Syriæ* loca, quæ trans Libanum sunt, facile viginti milliaria horaria, vel plura sint, cùm major sit distantia quam gradus unius. Fortè verius Eleutheri fluminis fontes constituas ex *Antilibano* monte à parte *Septentrionali*. Quidquid tamen de hac re sit, quod fateor esse incertum, nolim cum *Adrichomio Eleutheri fluminis ostia inter Sidonem & Tyrum* constituere: id enim repugnat *Ptolemæo*, qui *supra Tripolim ad Aquilonem* illius ostia statuit, cæterisque Geographis.

Octavò; *Arnon* in regione trans-Jordanina terminum fuisse Moabitarum, divisissèque Moabitas ab Amorrhæis, habetur disertis verbis Num. xxi. v. 13. Amorrhæorum autem regionem trans Arnon occuparunt postea tribus Ruben & Gad: at certum est juxta descriptionem *Adrichomii* nullo modo Amorrhæos, vel postea Rubenitas & Gaditas fuisse distinatos à Moabitis Arnone torrente. Deinde eodem Num. xxi. Cap. v. 11. indicatur, Hebræos, ut transirent ad Amorrhæos, ad Orientalem plagam regionis Moab ambulassem, quod nullo modo exprimit *Adrichomii* tabula. Rursum Hebræos Arnonem torrentem pertransisse juxta eum locum, ubi torrens è rupe, quæ itidem Arnon dicta est, egreditur, indicatur eodem Capite Num. xxi. v. 14, 15. licet obscurè, prout *Hieronymi* & aliorum est sententia, & nos ad eum locum explicuimus: à qua re quam longè absit *Adrichomii* descriptio nemo non judicabit.

Nonò; *Aroër* ubique in Scriptura ponitur super torrentem Arnon, & in tribu Gad, quod utrumque rectè quidem expressit *Adrichomius*: sed in duobus aliis hallucinatur: unum, quod cum Scriptura ubique Aroër extreum limitem versus Austrum totius regionis trans-Jordaninæ, occupatæ ab Israëlitis, constitutæ, ipse eam longè ab hisce extremis finibus Australibus removet: alterum, quòd *Aroër & Ar* Moabitarum unam eandemque urbem statuat, quod omnino à veritate alienum est; quomodo enim una eademque urbs Gaditarum simul fuerit & Moabitarum, eadem cis & trans Arnonem; quandoquidem inter Moabitas & Israëlitas trans-Jordaninos medius torrens Arnon fuerit? Itaque quantum ad loca illa Australia regionis trans-Jordaninæ in multis ab *Adrichomio* peccatum est, quæ nullo modo cum Scriptura stare possunt.

Decimò; *Jazer* *Adrichomius* super torrente Arnon constituit, quod tamen nusquam in Scriptura ne verbulo quidem indicatur; sed neque stare potest cum iis, quæ habet *Hieronymus* in AZER & JAVER, ubi eam statuit in decimo vel octavo à Philadelphia milliario, ab Hesbon quindecim; atque adeò neque ejus magnum flumen, seu, ut vocat *Jeremias*, mare, hoc